

1 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων (†284).

Σημείωσις. Ἀναπληροῦται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ὑπὸ φυλλάδος τῶν Ἁγίων, δι' ἐτέρων γ' στιχηρῶν ἐσπερίων, ἀπολυτικίου, καθίσματος πολυελέου, μαρτυρικοῦ εὐαγγελίου ὄρθρου, ἰδιομέλου ν' ψαλμοῦ, δ' στιχηροῦ προσομοίου αἴνων.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἶπε τὴν ἀ' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ' ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος Πάσα

Ν^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεςτη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ω ν μου

θυ ^{Πα}σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ε
σα ^{Πα}κου σονμου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ ^{Πα}ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν ^{Πα}πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ ^{Πα}η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ^{Πα}α στου προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ ^{Πα}υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π ^{Πα}αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μ

Ο ^{Πα}τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα}κουσονται τα ρηματα μου οτι η δυνθη
σανωσει παχος γης εραγη επι της γης διεσκορ
πισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην

Ο^{Πα}τι προς σε Κυριε Κυριε οι οφθαλμοι
οι μου ^{Δι}επι σοι ηλπισα μη αντανελης την ψυχη ην
μου

Φ^{Πα}υλαξοον με απο παγιδος ης συνεστησαν
το μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την ανο
μιαν

Π^Με σου ουνται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω
λοι ^{Πα}καταμονας ειμι εγω ω εως αν πα
ρεελθω

Φωνη μου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου
προς Κυριον εδεηθηθην

Ε^{Πα}κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν
μου ^{Δι}την θλιψιν μου ^Δενωπιον αυτου απαγγελω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βουςμου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρουψαν

πα γι δαμοι

Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ωντην ψυ χη ην μου

Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισ μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ε ως ου αν

τα ποδωσμοι ^Π

Ε^{Πα} κ βα θε ων ^Μ ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ^{Πα} ε Κυ ρι

ε ει σακουσον της φω νη ης μου ^Π

Γ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ως μου ^Π

Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Προσόμοια.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος ^Π **Κε θ**

^Χ **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ^Χ ο τι πα ρα σοι

ο ι λα σμος ε στιν ^υ

Ο λην α πο θε με νοι εν ο ρα νοις την ελ

πι δα ^υ θη σαυ ρον α συ λη τον ε αυ τοις οι Α α

γι οι ε ε θη σαυ ρισαν ^υ δω ρε α αν ε λα βον ^υ δω

ρε αν δι δδ ο σι ^υ τοις νο οσ σι τα ι α μα τα

χου σον η αρ γυρον ευ αγ γε λι κω ω ως ο οκ ε

κτησαν το ανθρωποις τε και κτηνεσι τας ευεργε

σι ι ι α ας μετεδωκαν ι να δι α πα αν

των υπηκοοι γενομενοι Χριστω εν παρη

σι απρεσβευωσιν υπερωτων ψυχων η

μων

Ενεκεν τούτο νοματός σου πεμεινα

σε Κυριε υπεμεινεν η ψυχη μου εις τον

λογον σου ηλπισεν η ψυχη μου επι τον Κυ

ριον

Υληνεβδελυξαντοτηνεπιγησφθειρο

μενην ορανοπολιταιδε ενσαρκιως αα

γγελοι εεχηματισαν ηομορφωνσυσκηνοσξυ

νωρις ομοτροπος των Αγιων και ομοψυ

χος διοτοις καμνισι πασιτας ι α α α σει εις

βραβευσιν αναργυρον παρεχοντες την ευεργε

σι ι ι α αν τοις χρηζουσιν εν ετησι ι

οις υ μνη σω μεν α ξι ως ε ορ ταις εν παρ
ρη σι α προ σβευ ον τας υ πε ερ των ψυ χω ων
η μων

Απο φυ λα κης προ ι̇ ας με χρι νυ κτος α πο
φυ λα κης προ ι̇ ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε
πι τον Κυ ρι ον

Ολην ει σοι κι σα σα εν ε αυ την την Τρι
α δα δυ ας η α οι δι μοσ Κο σμασ και Δα μι α
νο ο ος οι οι θε ο φρο νες ως κρο νοι οι βλυ ζα
σιν εκ πη γη ης να μα τα ζω η φο ρα των ι
α σε ων ων και τα λει ψανα πα θη δι α φη η ης
θε ε ρα πευ ς σι και μο να τα α νο μα τα νο σος
εκ βρο τω ω ων α α πε λαν υ σι παν των των προ
σφυ υ γων σω τη ρι οι τε λαν τες τω Χρι στω εν
παρ ρη σι α προ σβευ ου σιν υ πε ερ των ψυ χω ων
η μων

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Φιλεόρτων συστήματα, λαμπρυνθέντες τῷ πνεύματι, ἐορτὴν συστήσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῶν Ἀναργύρων καὶ ἄσματα, Θεῷ ἀναπέμφωμεν, τῷ δοξάσαντι αὐτούς, ἐν σημείοις καὶ τέρασι, καὶ βοήσωμεν, ὁ Θεὸς τῶν ἀπάντων καὶ δεσπότης, διατήρησον ἀτρότους, ἡμᾶς τοὺς πίστει σέβοντας.

Ψαλμὸς ριϛ' (116).

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τοὺς πανσέπτους θεράποντας, τοῦ Θεοῦ προσκυνήσωμεν, τὸν Κοσμᾶν τὸν ἔνδοξον, σὺν Δαμιανῷ, τοὺς Ἀναργύρους τοῦ πνεύματος, τὰ ἄνθη τὰ εὖοσμα, τοὺς τοῦ κόσμου ἰατρούς, ἰωμένους ὀξύτατα, ἀναργύρως τε, τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀνθρώπων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων αὐτῶν τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον.

Στίχ. Ϛ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἴατροι παναοίδιμοι, ἀθληταὶ γενναϊότατοι, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα τὸ περιδοξον, καὶ περιλάλητον ἄκουσμα, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, εὐσεβείας τὸ στήριγμα διασώσατε, ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντας, καὶ ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην, περιχαρῶς ἐορτάζοντας.

ἢ ἀντὶ τούτων:

Προσόμοια τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἕτερα.

Ποίοις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι-Θ

Ἐ Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·

καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πα σω ωντων α νο

μι ω ων αυ του Δι

Π οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ων κα α

α λλε ε ε ε σιν ε παι νε ε σω ω ω με εν

τω ω ων Α α ναρ γυ υ ρων την σε πτην δυ

α α α α δα και αι ε ε εν δο ο ο ο ξον

^{Νη} την κα τα λα αμ ψα α σαν πε ε ρα α α α

τα ^{Δι} ταις α κτι νο βο α λαις τω ων θαν μα α

των ^Δ την βρου υ υ υ σιν των ι α μα α τω ων

την α α ει ειρ ου υ υ υ τον ^θ την ρω ω

ω ω σιν των προ στρε χο ον των με τα α πι ι

στε ε ε ε ως ^θ ταυ την γαρ μο ο νη η ην προ

ε ε γνω ως α ξι α αν δο ο ο ο ο ξης ^Δ

και α λη κτθ χα ρα α α ^θ ας και τρυ υ φη η ης ^Δ

Χρι στο ος ο Θε ε ε ε η η η η μων ^{Γα}

^{Δι} ο ο ε ε χων το με ε γα ε ε ε λε ε ε

ε ος ^Δ

^Χ Αινείτε τον Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν ^Δ ^Χ παν

τε ες οι λα α οι ^Δ

Π ^{Δι} οι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ωων α α
 α σμα α α α σι ^ε κα τα στε ε ψω ω ω
 με εν Κο ο ο σμα αν τον θει ει ον και Δα μι
 α νο ο ον τον τρι ισ μα α α κα α α α ρον ^ε
^{Νη} της α λη θει ει α ασ τς κη η ρυ υ υ
 κας ^{Δι} και των Α πο στο ο λων ο ο μο ζη η
 λς ^Δ τα σκε ε ε ευ η τς Πα ρα κλη η τς
 τα πα αν α α γι ι ι ι α ^ε τα πα α
 α α σαν την οι κς με ε νη ην κα τα αρ δε ευ
 ο ο ο ον τα ^ε ταις των θαυ μα α τω ω ων στα
 γο ο σι ^ε τς Α να ρ γυ ρς τε ε ι
 ι α α α τς ^Δ και προς Θε ο ο ο ον προ σβε ευ
 τα α ας ^Δ τον δο ον τα πι στοις α α πα ^{Γα}
 α α α σι ^{Δι} το ο με ε γα και αι πλσ σι
 ον ε ε ε λε ε ε ε ος ^Δ

^χ Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ

ος δω ρει ται πα α σιν ι ι ι α α α
α σιν σω τη ρι ι αν τε και ε ε ε
λε ε ε ε ος

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α τε λευ τη τος υ παρ χειτων α γι ω ω ω
η η χα α α ρις ην πα α ρα α α Χρι ι στου ε
ε ε κο μι ι σα α αν το ο θεν αυ των και τα
λει ψα α να εκ θει α ας δυ να α α α
με ε ε ε ως δι η νε κως ε νερ γου ου σι ι ι
τοις θαν αυ μα α α α σιν ων και τα ο νο ο
μα α α τα α μο να εκ πι στε ως ε ε πι βο ο
ω ω με ε ε ε να των α νι α των α λ γη δο ο ο
νων α α α πα λ λα α τ τ ς ς ς σι δι ων Κυ
ρι ε και η η η μας των της ψυ χης και σω μα α τος

πα α θων ε λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σον ω ως

φι λα α αν θρωω ω ω πος

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α ρθε

ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο ο

ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ

Πα τρος εκ λα αμ ψας γι ος μο ο νο γε ε νης ο

αυ τος εκ σου ουτης α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν

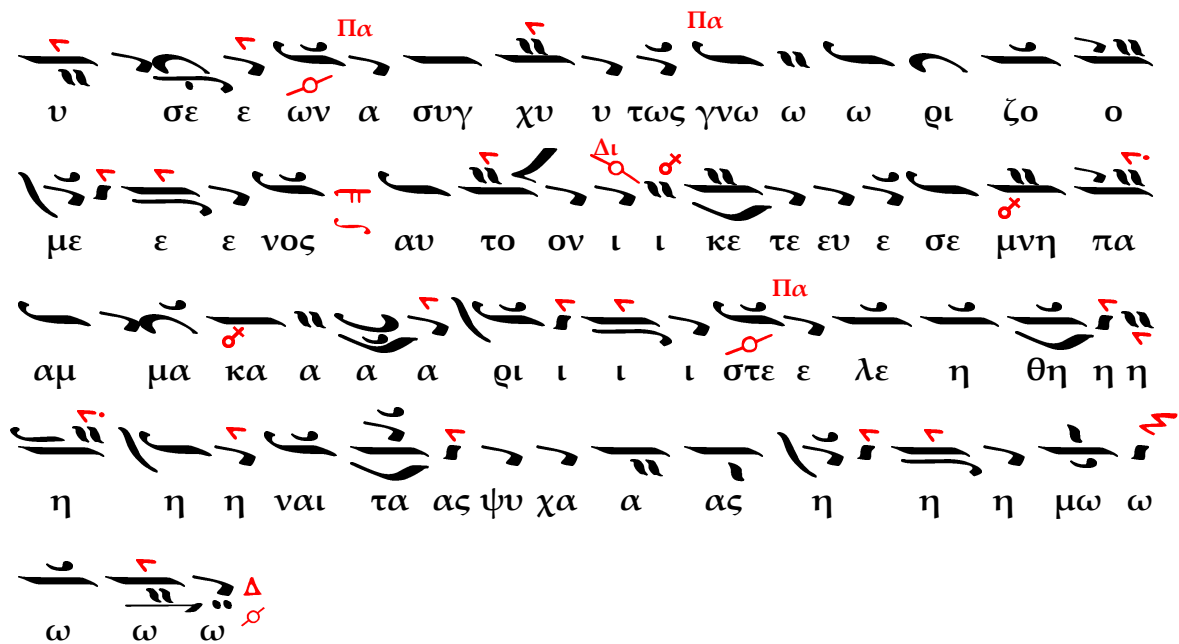
α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει θε ε

ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο

ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η

μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων τε

μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

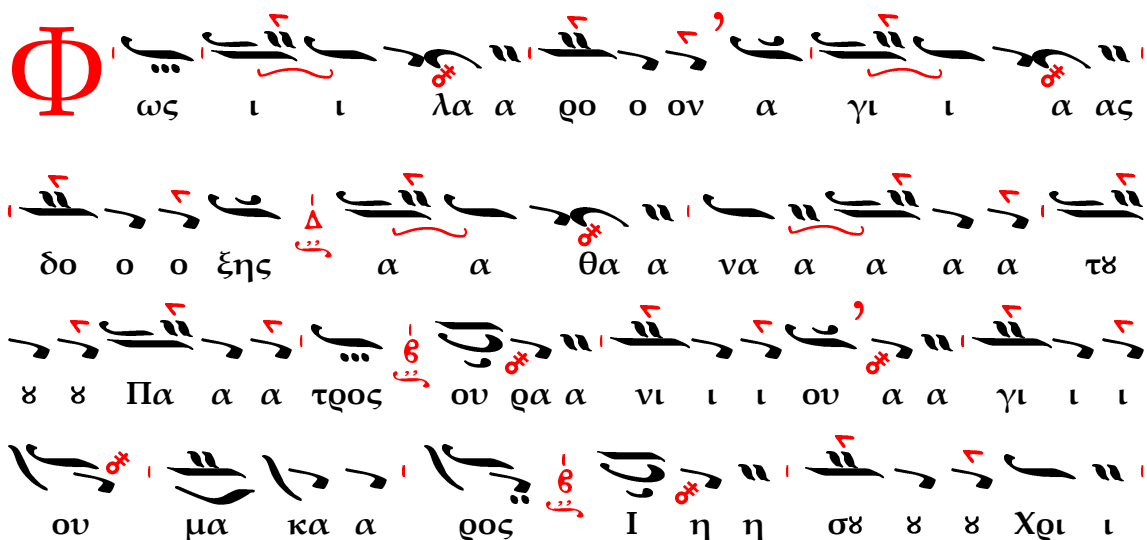
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

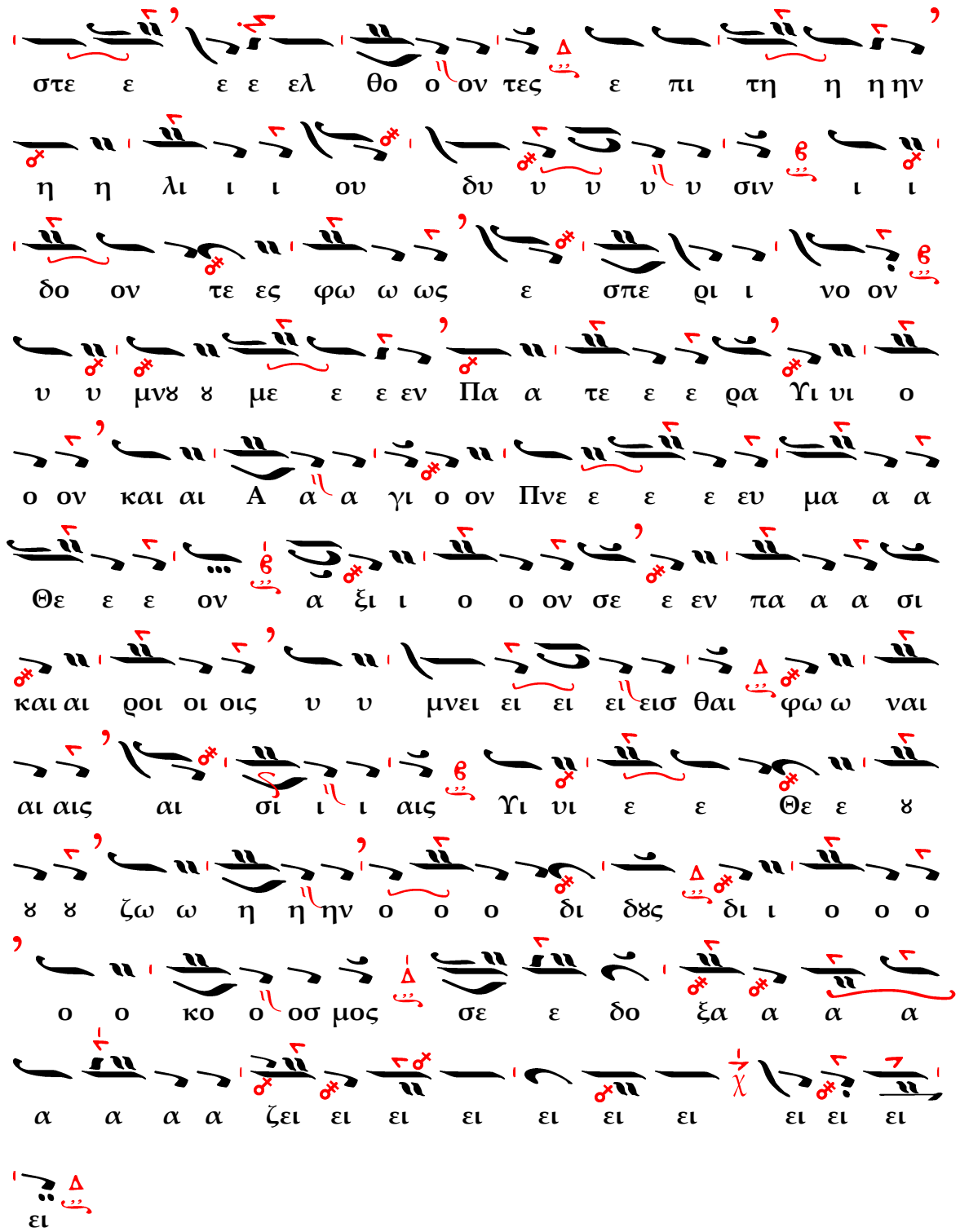
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

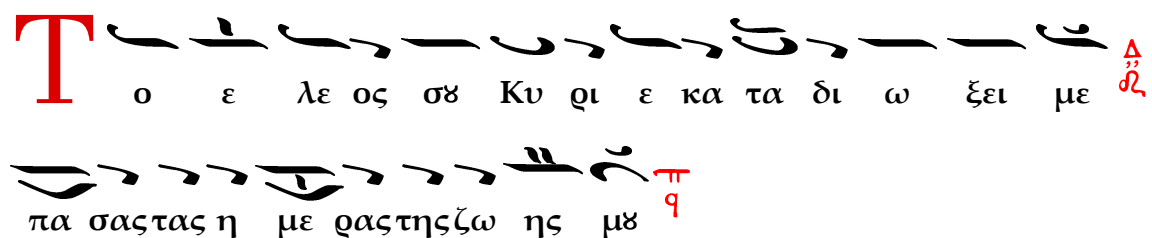
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνυ ρ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ρ
 ρ ρ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Tο ε λε ος σϛ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σαστας η με ραστηςζω ης μϛ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον
χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ραστηςζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μθ θ θ ει

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ραστηςζω η ης μθ θ θ

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

(Ζήτηι τῆ κγ' Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς

αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ

τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι Θ

Ἦχος β'.

Η πη γη των ι α α μα α α των ε να και
 μο νον ε θε ρα α πευ ε ε ε τϛ ϛ ε ε ε τϛς
 η σκη νη των Α να αρ γυ υ ρων α παν το πλη η
 θος θε ρα πευ ει ει ει τω ω ων νο ο σϛ ϛ ϛν
 των α νεν δε ης γαρ υ υ πα αρ χει και α δα
 πα νη η το ος ο πλϛ ϛ ϛ τος των Α γι ι ι ι
 ων ταις αυ των ι κε σι ι ι ι αις Χρι ι στε
 ε λε ε η σο ο ον η η η η μας

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Π ο θω θει ω και ε ρω τι τω ω ων μελ λο ον των
 πρα κτι κως πο λι τευ σα με νοι τας σω τη ρι ϛς ο
 δϛ ϛ ϛ ϛς δι η νυ υ υ υ σα α α α τε ο
 θεν το κα θα ρον της ψυ χης α κη λι ι δω ω τον τη
 ρη η η σα α α αν τες των ε νυ λων τε λει ει
 ω ω ως α πε ε ε στη η η η τε Πνευ μα τι δε
 θει ω ω ω χρυ υ υ σω θε εν τες α χρυ σωσ τας

ι α α α σεις τοις νο ος υ σι ι ι πα ρε ε ε

χε ε ε ε τε δυ α α α ας ι ε ε ρα φω

ταυ γης ξυ νω ρις πε φω τι σμε νον θει ον ζε ε

ε ευ γος Α να α αρ γυ υ υ υ ροι ε εν θλι ψε

ε σι και αι νο ο σοις ε πι σκε πτο ο με νοι

οι η η η μας και των ψυ χων η η μων τα ας νο

ο ο ος α ναρ γυ ρως ι ι ω ω ω με ε ε

ε νοι

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Mε γα λων α ξι ω θεν τες δω ρε ω ω ν πα νε

ε ευ φη η η η μοι εν τα πει νω ω τη τι ι βι

ου εν τη γη ε πο λι τε ε ευ σα α α α σθε

και δι ερ χο ο με ε νοι παν τα α χ ο δω ρε

αν τω ω ω ω ν νο ο ο ος υ υ ν τω ω ν τα πα α

θη η η ι ω ω ω με ε ε ε νοι ω φθη η τε Α

α γγε ε ε ε λων συ νο ο ο ο μι ι ι ι λοι

Κο ο σμα συν Δα μι α νω ω ω ω ω τω
ω σο ο φω ω α δελ φοι οι τε ε ερ πνο ο
τα α τοι και η μω ωωντα α πα α αθη ταις ευ
χαις η μω ων ι ι α α σαα α α σθε

Ὁ αὐτός.

Α γαλ λε ται ο χο ρος των Α γι ων εις αι αι ω
ω νας βα σι λει αν γαρ ρ ρα νω ων ε ε κλη ρο
νο ο ο ο μη η η η σαν γη τα λει ψα α να
αυ των δε ε ξα α με νη ευ ω δι ι α α αν δι
ε ε ε πνεε ε ευ σε δσ λοι Χρι ι στα γε γο
ο να α σι κα τα σκη νω σαν τες εις ζω ην την αι
ω ω ω νι ι ι ι ον

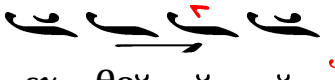
Ὁ αὐτός.

Ι α τροιτων α σθε ε νσ ρν των θη σαυ ροι τω ω
ων ι ι ι α μα α των σω τη η ρι ι οι των
πι ι στων Α α ναρ γυροι οι οι πα νε ευ κλε ε ει εις τς
εν α να αγ καις κρα α ζο ο ο ον τας και ο δυ

 νω με ε ε νϑ ϑς ι α α α α σα α α α σθε

 ι κε τευ ον τες Θε ο ον τον α α γα α θο ον λυ

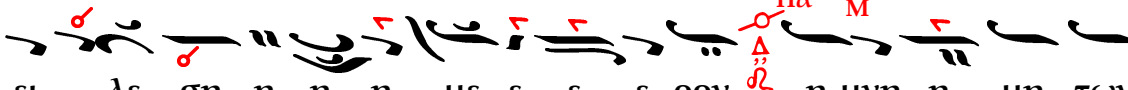
 τρω σασθαι η μας των πα γι ι δων τϑ ϑ ϑ ϑ

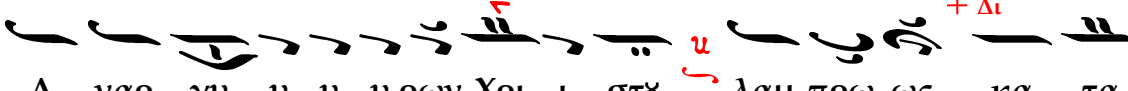
 εχ θρϑ ϑ ϑ

Δόξα. Ἀνδρέου Πυροῦ.

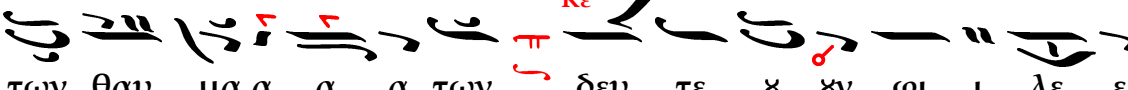
Ἦχος Πα

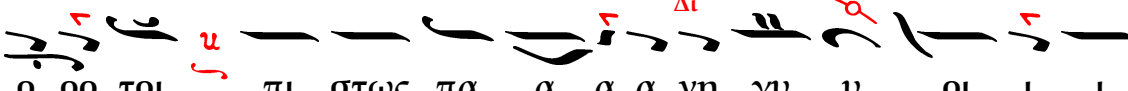

Φ αι αι δρα και ε πι φω τος α νε τει

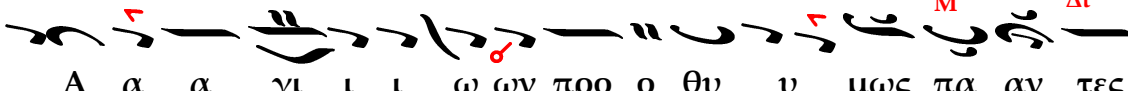
 ει λε ση η η η με ε ε ε ρον η μνη η μη των

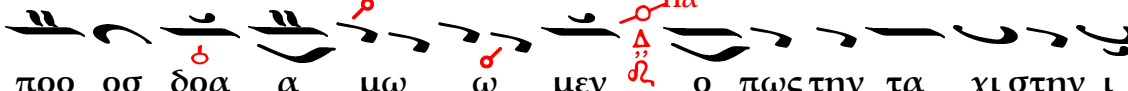
 Α ναρ γυ υ υ υ ρων Χρι ι στϑ λα μ πρω ως κα τα

 α λα α α α μ πϑ σα ταις α α κτι ι σι

 των θαν μα α α των δευ τε ϑ ϑν φι ι λε ε

 ο ορ τοι πι στως πα α α α νη γυ υ ρι ι ι

 ι σω ω μεν δε ευ τε τη σο ρω τω ων

 Α α α γι ι ι ωων προ ο θυ υ μως πα αν τες

 προ οσ δρα α μω ω μεν ο πως την τα χιστην ι

 α α σιν α φθονως παρ αυ τω ων κο μι σω ω με ε

 ε θα α ναρ γυ ρως πα ρε ε χσ ς ς σι ι πα

 α α σι τη ε νερ γει α τσ Α γι ς Πνε ε

 ε ευ μα α α α τος των ι α μα α των τα α χα

 ρι ι ι σμα α α τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

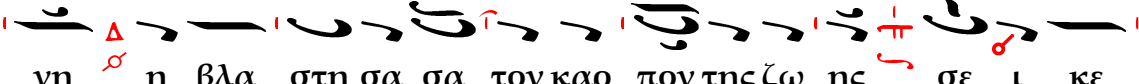
Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων

 αι ω νων α μην

Θ ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

 νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα των Α ναρ

 γυ υ ρων και παν των των Α γι ι ων ε λε η

 θη ναι τα σψυ χας η μω ω ω ν

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνώ συνειδότη, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· Χαίροις дуάς, τῶν ἀσθενούντων ἢ ἰασίς· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί.

Ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα.

Ὡς παρῶρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Ἦχος Πάσα

Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π Πα
αν το τε ε χο ον τε ε ες Χρι ι ι στον
ε νερ γουν τα α εν υ υ μιν Α γι οι Α να α α ρ
γυ υ υ υ ροι θαυ μα του ρ γει ει τε ε ε Ε εν
κο ο ο σμω α σθε νου ουν τας θε ε ε ρα πε ευ
ε ε ε ε τε και γαρ το ι α τρει ον υ υ μων πη

γη υ παρ χει α α νε ξα α αν τλη η η η τος

Μ **Κε**
αν τλου με νη δε μα αλλον υ περ εκ βλυ υ υ ζει ει

Πα
και χε ο με νη πε ρισ σευ ε ε ται καθ ε καστην

κε νου με ε ε νη και πλη θυ νο με ε ε ε νη

πα σι χο ρη γου ου σα α α και αι μη λει πο

με ε ε ε νη και οι α ρυ ο με νοι κο ρεν
νυν ται ι ι α α μα α α τα και αυ τη δι α
με ε νει α α α δα πα α νη η η η τος τι ουν
υ μα ας κα λε ε ε σω ω ω μεν θε ρα ποντας
ι α α τρους ψυ χων τε και αι αι σω μα α α των
ι α τη ρας πα θω ων α α α νι ι α των δω ρε
αν ι ω με νους α α α πα α α αν τας ει
λη φο τας χα ρι σμα τα πα ρα του Σω τη η η η
ρος Χρι ι στου του πα ρε χον τος η μιν το με ε γα
ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος Κε-θ

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
ω νων α μην

Η ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α
λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε
ι κε τευ ο με εν πρε σβευ ε Δεσ ποινα με τα των Α α ναο

γυ ρων και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πα

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τθ ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Θε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ πε

ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α

στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης

ζω ω ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο

ο ο μεν προ σβευ ε ε ε Δε σποι να με

τα τω ω ων Α α να αρ γυ υ υ ρων και παν

των των Α α γι ι ων ε λε η θη ναι τας

ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ων

30 Οκτ. 2013. ΙΑ.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ρ

A γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Δόξα. Ἕτερον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ.

Ω ς θει οι θε ρα πον τες και ι α τη ρες βρο
των α ναρ γυ ρον βλυ ζε τε την θε ρα πει
αν η μιν Α ναρ γυ ροι εν δο ξοι ο θεν τας προ σι
ον τας τη σε πτη υ μων σκε πη ρυ σα σθε νο ση
μα των και πα θων α νι α των Κο σμα και Δα μι
α νε της Ρω μης βλα στη μα τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

T ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος ^θ δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

ων ^Δ